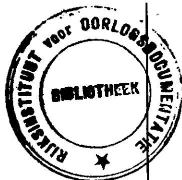
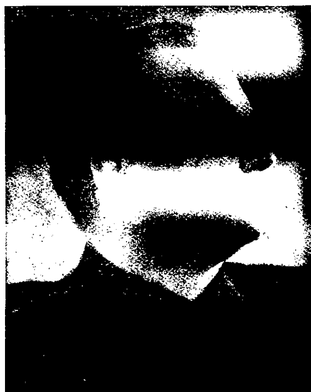
GRONDSLAGEN VOOR DEN OPBOUW VAN DEN BOERENSTAND

HOOFDKWARTIER N.S.B.
MALIEBAAN 35 - UTRECHT

GRONDSLAGEN VOOR DEN OPBOUW VAN DEN BOERENSTAND

VOORWOORD

De fout, welke vrijwel door allen, die zich met de landbouwvraagstukken bezighouden, wordt gemaakt, is, dat men zich blind staart op de z.g. „crisis" van de laatste jaren en dat men niet vermag in te zien, dat de oorzaken van de huidige wantoestanden veel verder terug liggen.

De ineenstorting heeft slechts bepaalde fouten duidelijker aan het licht doen treden en de bestaande wanverhoudingen zoodanig verscherpt, dat ingrijpen onvermijdelijk is geworden. Wil zulks evenwel succes hebben, dan is het noodzakelijk om, los van den thans bestaanden toestand en los van de heerschende opvattingen, ons te bezinnen op de onvergankelijke waarden, welke ons volksbestaan beheerschen en vervolgens na te gaan wat de werkelijke oorzaken zijn van de huidige ontwrichting.

PRIJS 6 CENT

VOORWAARDEN VOOR EEN GEZOND VOLKSBESTAAN

De onafhankelijkheid, het geestelijk en stoffelijk welzijn van ons volk en ook zijn voortbestaan eischt de vervulling van de volgende onveranderlijke voorwaarden:

A. Het volk zal — zoowel geestelijk als lichamelijk — gezond, krachtig en weerbaar moeten zijn.

B. Het voortbestaan zal gewaarborgd moeten zijn door een talrijk en bovendien waardevol nageslacht.

C. De voedselvoorziening en in het algemeen de geheele grondstoffenvoorziening zal gewaarborgd moeten zijn.

Een gezonde, krachtige, het leven aandurvende plattelandsbevolking is onontbeerlijk voor een gezond, krachtig en weerbaar volk.

Immers:

1) **Het landvolk is de drager en de hoeder van onze volkseigen cultuur.**

2) **Het zorgt, voor zoover dit mogelijk is, voor de voedselvoorziening van ons eigen volk. Het beheert de eenige voedingsbron, waarop wij te allen tijde kunnen rekenen; den vruchtdragenden vaderlandschen bodem.**

3) **Het verzekert door een talrijk nageslacht het voortbestaan van ons volk.**

4) **Het platteland vormt tevens de bron van onze volkskracht in dien zin, dat het platteland steeds weer nieuwe, frissche en waardevolle persoonlijkheden afstaat aan de andere volksgroepen en aan de leiding van het geheel.**

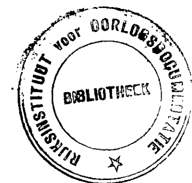
5) **De zonen van het platteland vormen de kern van onze weermacht.**

Zoo gezien is het landvolk dus maar niet een willekeurig onderdeel van onze volksgemeenschap en de agrarische productie niet een willekeurig deel van onze volkshuishouding. Zonder plattelandsbevolking is elk volk veroordeeld zijn onafhankelijkheid te verliezen en bovendien na eenige geslachten als volk volkomen te verdwijnen.

Deze voorwaarden gelden voor elk binnen eigen grenzen aan eigen bodem gebonden volk. Een laatste voorwaarde voor een onafhankelijk volksbestaan is derhalve het bezit van een eigen grondgebied. Dit wil dus omgekeerd zeggen, dat de bodem een zeer bijzondere plaats inneemt in onze volkshuishouding.

Dientengevolge behoort de eigenaar van den grond doordrongen te zijn van zijn groote verantwoordelijkheid tegenover het geheele volk en de wijze, waarop hij den grond beheert, dient van dit besef het kenmerk te dragen.

Dit alles tezamen bepaalt de plaats en derhalve de taak, de plichten en de rechten van den boerenstand in onze volksgemeenschap. Wij zijn ons er van bewust, dat het gebrek aan bodem ons volk ten dezen voor zeer moeilijk op te lossen vraagstukken stelt, zoowel wat betreft den boeren- en landarbeidersstand zelve, als wat betreft de voedselvoorziening van ons volk in zijn geheel.
Juist daarom is evenwel het bezit van een gezonden boerenstand — waarin bovendien zooveel mogelijk menschen een bestaan kunnen vinden — een besliste noodzakelijkheid en zijn derhalve maatregelen, welke het voortbestaan en het welzijn van onzen boerenstand beoogen, maatregelen van de eerste orde.

RICHTLIJNEN VOOR EEN BEGINSELVASTE AGRARISCHE POLITIEK

Een bij het volk passend recht, een gezonde wetgeving en een beginselvaste landbouw politiek zullen moeten uitgaan van de bovengenoemde voorwaarden.

Doen zij dit niet, dan vormen zij geen van alle werkelijk onmisbare deelen van het welvaartsstreven tot instandhouding der volksgemeenschap, maar leiden zij slechts tot tijdelijke en veelal schadelijke, in tyrannie ontaarde, regelingen, die zoo spoedig mogelijk moeten verdwijnen.

Tot op heden was er in ons land nooit sprake van een beginselvaste agrarische politiek; maar beschikte de handel — de buitenlandsche markt — uiteindelijk over het wel en wee van onzen boerenstand. Lapmiddelen, achteraf aangebracht om de grootste gaten te stoppen, trachten thans onzen boerenstand voor den algeheelen ondergang te behoeden. Het zijn en het blijven evenwel lapmiddelen, uitgevonden toen de ineenstorting hulp op de één of andere wijze noodzakelijk maakte. Blijvende en principieele veranderingen zijn daarvan nooit te verwachten.

De te nemen maatregelen zullen tezamen gericht moeten zijn op het volgende:

A. De instandhouding van sterke plattelandsgeslachten.
B. De erkenning van de verbondenheid van het geslacht (sibbe) met den bodem.
C. De bevrijding van den bodem uit den greep van het kapitalisme.
D. De intensieve bewerking van den Nederlandschen bodem.
E. De rechtvaardige belooning voor den arbeid, zoowel van den boer als van den landarbeider.

TE NEMEN MAATREGELEN TEN AANZIEN VAN DEN BOERENGROND

Alle maatregelen ten aanzien van den boerengrond moeten gericht zijn op de bevrijding van den bodem uit den greep van het kapitalisme.

Als eerste maatregel daartoe moet genoemd worden het **verbod van verkoop van boerengrond aan buitenlanders en niet-volksgenooten.**

Als tweede maatregel het **tegengaan van de speculatie in boerengrond,** o.a. door het stellen van bepalingen ten aanzien van de verhandelbaarheid van dien grond. Deze maatregel houdt mede in de opheffing van de naamlooze vennootschappen tot speculatieven aankoop en exploitatie van boerengrond.

Als derde maatregel zoodanige **herziening van het erfrecht**, dat de hoeve de erfelijke eigendom kan blijven van het geslacht, wanneer de hoeve naar opbrengst en grootte voldoet aan behoorlijke eischen en het geslacht van den eigengeërfden boer plichtsgetrouw en bekwaam zijn taak vervult.

Als vierde maatregel **herziening van de vaste lasten** door de Overheid op den bodem gelegd, als gevolg van voortwoekerend staatskapitalisme. Daartoe behooren de rechtvaardige verdeeling van onbillijke, op den boerengrond drukkende, waterschapslasten over het geheele Nederlandsche volk en opheffing van onrechtvaardig drukkende belastingen op boerengrond.

Als vijfde maatregel **herziening en beperking van het hypotheekwezen op den grond,** met dien verstande, dat crediet verkrijgbaar moet blijven voor het aanschaffen van hetgeen noodig is voor de uitoefening van het bedrijf, de verbetering van gronden, enz. Rente en aflossing zullen zich evenwel moeten bewegen binnen beperkte

grenzen, opdat geen slavernij daarvan het gevolg zij. Wanneer het particuliere initiatief in dezen te kort zou schieten, zou de boerencorporatie of de staat de tekortkomingen hebben aan te vullen.

Als zesde maatregel **regeling van de pacht** naar de gebruikswaarde van den grond onder toezicht van — en zoo noodig door — hiertoe in het leven te roepen scheidsgerechten, waarin zoowel de belangen van den verpachter als van den pachter tot gelding komen. Immers, een pachtprijs tot stand gekomen, langs den weg van vraag en aanbod, zooals nu meestal het geval is, laat — gezien de groote vraag naar grond bij een beperkt aanbod — veelal geen ruimte voor een redelijke belooning van den arbeid door den pachter verricht. Dit ondermijnt de bestaanszekerheid ook van den bekwaamsten pachter, hetgeen in de nationaal-socialistische volksgemeenschap ongeoorloofd is.

Als zevende maatregel **bevordering van de mogelijkheid om te komen tot grondbezit,** o.a. door ontginning en drooglegging van gronden en door deze in bedrijven van verschillende grootte op zoodanige redelijke voorwaarden ter beschikking te stellen van flinke boerenzoons en flinke landarbeiders, dat bij noesten vlijt en behoorlijke vakbekwaamheid de hoeven geleidelijk het eigendom kunnen worden van hen en hun nageslacht.

DE TE NEMEN MAATREGELEN OM TE KOMEN TOT EEN RECHTVAARDIGE BELOONING VAN DEN ARBEID

Een rechtvaardige belooning van den arbeid is alleen practisch te verwezenlijken door nationaal en sociaal te denken en te handelen.

In de eerste plaats is noodig, dat de waarde van den arbeid niet bepaald wordt door kapitalistische buitenlandsche machten, dus **bescherming van den arbeid op den Nederlandschen bodem door volkomen scheiding van binnenlandsch en buitenlandsch prijspeil.**

In de tweede plaats is noodig uitschakeling van elke speculatie met de vruchten van den arbeid van boer en landarbeider — het volksvoedsel — **door vaststelling van loonende prijzen voor de agrarische producten (markt- en prijzenregeling).**

In de derde plaats **moet een eind gemaakt worden aan de buitensporige monopolie-winsten van overheidsbedrijven, trusts en kartels op de levering van bedrijfsmiddelen.**

Dan eerst is een redelijke belooning van den landarbeid in zijn geheel verzekerd, is het afgeloopen met de schrille tegenstelling tusschen de belooning van beschutten arbeid eenerzijds en den onbeschutten landarbeid anderzijds en zal dus ook de landarbeider zijn rechtvaardig deel krijgen van de opbrengst, onder het wakend oog van scheidsgerechten.

Het spreekt vanzelf, dat bij de prijs- en marktregeling de schaal niet naar den anderen kant mag overslaan, waardoor de verbruikers de dupe zouden worden van onredelijke prijsverhooging.

Evenmin als het zedelijk geoorloofd is om het landvolk uit te buiten ten voordeele van den stedelijken werker, zal toegelaten

kunnen worden, dat deze laatste het slachtoffer zou worden van onredelijke eischen van den landbouw.

Alleen in den welgeordenden nationaal-socialistischen staat is deze zekerheid te verkrijgen, daar hier persoonlijk belang en groepsbelang wijkt voor algemeen belang.

In den tegenwoordigen politieken partijenstaat met de talrijke naast elkaar staande, ja zelfs elkaar bevechtende, uitsluitend op beperkte groepsbelangen gerichte organisaties, is het onmogelijk om het gemeenschappelijke boerenbelang op behoorlijke wijze te behartigen.

De aaneensluiting van alle bij onzen landbouw betrokken groepen, tot één groote organisatie, met behoud van de mogelijkheid, dat de haar samenstellende groepen zelfstandig alle zaken regelen, welke tot haar eigen terrein behooren, is onontbeerlijk.

Deze organisatie, die tot taak zal hebben zoowel de voedselvoorziening als de rechten van den boer en den landarbeider te verzekeren, zal een levend fundamenteel onderdeel vormen van den organisch opgebouwden nationaal-socialistischen Nederlandschen volksstaat.
